

2. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β

σῆμά τέ οἱ χεύω καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖζω
πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω."

Ἦ τοι ὅ γ' ὧς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
Μέντωρ, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος, 225
καὶ οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα,
πείθεσθαί τε γέροντι καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν·
ὅ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·

“Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακῆσιοι, ὅττι κεν εἴπω·
μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἥπιος ἔστω 230
σκηπτουῆχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς,
ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἶη καὶ αἴσυλα ῥέζοι,
ὡς οὐ τις μέμνηται Ὀδυσῆος θείοιο
λαῶν οἴσω ἀνασσε, πατὴρ δ' ὧς ἥπιος ἦεν.

ἀλλ' ἦ τοι μνηστῆρας ἀγήνορας οὐ τι μεγαίρω 235
ἔρδειν ἔργα βίαια κακορραφίησι νόοιο·
σφὰς γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς κατέδουσι βιαίως
οἶκον Ὀδυσῆος, τὸν δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
νῦν δ' ἄλλω δήμῳ νεμεσίζομαι, οἶον ἅπαντες
ἦσθ' ἀνεῶ, ἀτὰρ οὐ τι καθαπτόμενοι ἐπέεσσι 240
παύρους μνηστῆρας κατερύκετε πολλοὶ ἑόντες.”

Τὸν δ' Εὐηνορίδης Ληόκριτος ἀντίον ἠΰδα·
“Μέντορ ἀταρτηρέ, φρένας ἠλεέ, ποῖον ἔειπες
ἡμέας ὀτρύνων καταπανεμέν. ἀργαλέον δὲ 245
ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαιτί.
εἴ περ γάρ κ' Ὀδυσσεὺς Ἰθακῆσιος αὐτὸς ἐπελθὼν
δαινυμένους κατὰ δῶμα ἔδῃ μνηστῆρας ἀγανούς
ἕξελάσαι μεγάροιο μενοινήσει' ἐνὶ θυμῷ,